

Schipperke

Domarkompendium framtaget till SGVKs
domarkonferens 2023

Rasstandard med kommentarer

FCI-nummer 83
FCI-standard på franska publicerad 2009-12-14
FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2009-07-28
Översättning fastställd av SKKs Standardkommitteé 2011-03-03
Ursprungsland/hemland – Belgien
Användningsområde – Liten sällskaps- och vakthund
FCI-klassifikation – Grupp 1, sektion 1

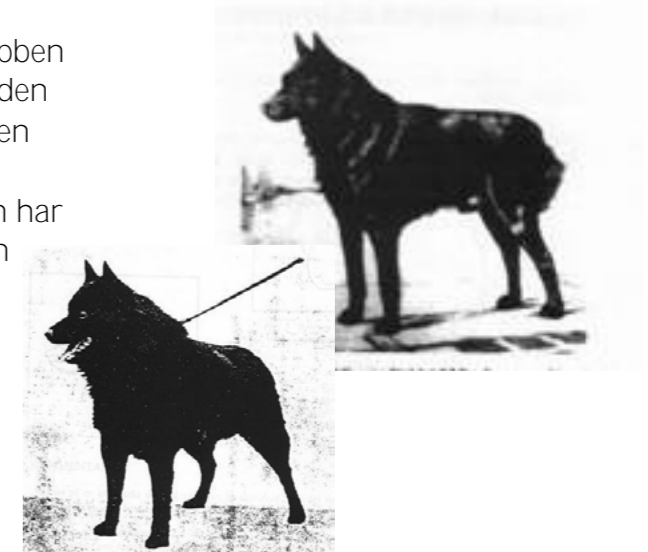
Schipperke

Bakgrund/ändamål

På flamländsk dialekt betyder schipperke "liten herde". Den gemensamma anfadern till den belgiska vallhunden och schipperke var antagligen en vallhund kallad leuvenaar, en gammal ras, vanligtvis svart och tämligen liten. Schipperkens ursprung går tillbaka till 1600-talet. Runt 1690 var schipperke populär hos gemene man och skomakare från St. Gery-kvarteret i Bryssel, som brukade anordna tävlingar för att visa upp de intrikat arbetade kopparhalsbanden som de prydde sina hundar med.

Hundarnas svansar var helt kuperade, ett mode som tycks ha funnits sedan 1400-talet. Rasen var känd för att fänga gnagare och andra skadedjur. Schipperke ställdes ut första gången 1882 i staden Spa. Rasen blev på modet tack vare den belgiska drottningen Marie-Henriette. Schipperke introducerades i Storbritannien och USA 1887.

Den första standarden skrevs 1888 av rasklubben som grundades samma år, vilket gör den till den äldsta rasklubben i Belgien. Det talades på den tiden om de olika typvarianterna: de från Antwerpen, Leuven och Bryssel. Genom åren har stora ansträngningar gjorts för att göra typen enhetligare.

Kommentar:

Ursprunget till namnet schipperke har ibland varit ett kontroversiellt ämne, där missförstånden och tolkningarna varit många – troligen till viss del beroende på språkförbistringar. Ordet är flamländskt – en dialektvariant av nederländska – som talas främst i regionen Flandern i Belgien. Det nederländska ordet "schipperke" översätts med "liten skeppare" eller "båtsman" (från "schip" = båt) medan den flamländska dialekt som talas runt staden Leuven har ordet "scheper" = vallhund. I båda fallen finns ändelsen -ke som anger diminutiv. Schipperken har onekligen funnits på kanalbåtarna i Belgien och Holland som vakt och råttfångare men inte i särskilt stor omfattning.

Idag är man klart överens om att schipperken – och namnet – har sitt ursprung som vallhund från den numera utdöda rasen Leuvenaar som hade funnits i århundraden runt staden Leuven i provinsen Brabant. Dessa svarta, vargliknande vallhundar fanns i olika storlekar. De ägdes vanligen av enkelt folk som använde dem till sysslor som passade deras storlek. De största var vallhundar från vilka våra moderna belgiska vallhundar härstammar. De minsta var gässvallare, råttfångare och gårdvar. Dessa sistnämnda blev schipperkens stamfäder.

Schipperke

Helhetsintryck

Schipperke skall vara normalt byggd. Rasen är en vallhund i litet format, men med mycket solid kroppsbyggnad. Huvudet skall vara kilformat med ett tämligen utvecklat skallparti och ett jämförelsevis kort nosparti.

Schipperkens kropp skall vara harmonisk. Den är kort, tämligen bred och kompakt, men extremiteterna skall ha en fin benstomme.

Pälsen skall vara mycket karakteristisk. Den skall vara riklig med raka hårstrån som skall forma krage, man, krås och byxor vilket ger rasen dess unika silhuett. Könsprägeln skall vara tydlig. Rasens morfologi liksom dess särdrag och karaktär är en vallhunds. Allt detta i litet format förklarar dess stora popularitet långt utanför Belgiens gränser.

Kommentar:

Det allmänna helhetsintrycket skall vara: en svart, kvadratisk, kraftig men ändå rörlig och elegant hund med en rejäl päls med utpräglad krage, man och byxor. Pigg, alert, vaken och nyfiken på allt som händer och sker omkring den.

De rätta proportionerna och pälsen ger en tydlig och omisskännlig silhuett med en hund i balans men där fokus och tyngden ligger på framdelen. Schipperken är en "framåt" hund, vilket också gör att huvud och uttryck är mycket avgörande för helheten.

Könsprägeln skall vara tydlig, storleken på hunden är här inte avgörande. En liten hane skall kunna vara markant maskulin på grund av kroppsbyggnad och utstrålning, en stor tik skall på motsvarande sätt kunna vara utpräglad feminin.

Schipperke

Viktiga måttförhållanden

Mankhöjden skall motsvara kroppslängden, dvs skall vara kvadratisk.

Bröstkorgen skall vara nedsänkt till armbågarna.

Nospartiet skall vara avgjort kortare än halva huvudets längd.

Kommentar:

Tre viktiga proportioner som bör uppmärksammas:

- "Body index", dvs proportionerna kroppslängd/mankhöjd, skall vara 1, således en kvadratisk hund lika hög som lång.
- "Bröstdjupindex", dvs proportionerna bröstdjup/mankhöjd bör vara ca 0.45, den väl nedsänkta bröstkorgen motsvarar nästan hälften av mankhöjden.
- "Huvudindex", dvs proportionerna noslängd/huvudlängd bör vara 0.40, således skall nospartiets längd motsvara ca 40% av huvudets totala längd.

Schipperke

Uppförande/karaktär

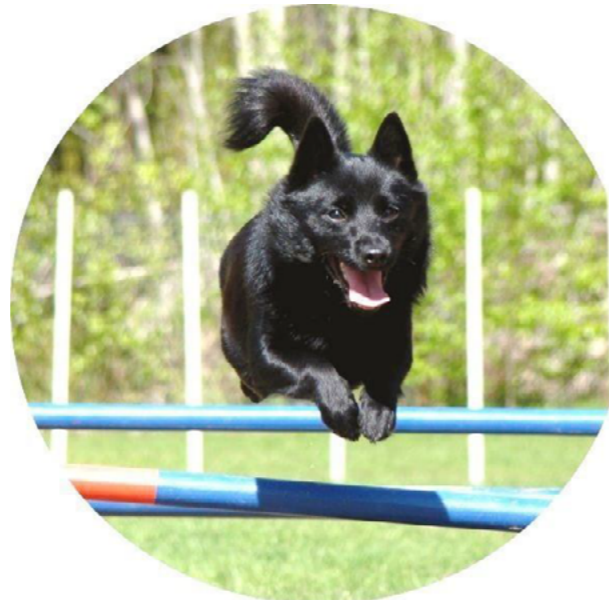
Schipperke är en utmärkt liten vakthund som tydligt ger larm. Rasen sjuder av vitalitet och är avvaktande mot främlingar. Den är aktiv och livlig, vig, outtröttlig, alltid intresserad av det som pågår runt den.

Rasen säger ifrån på skarpen om någon närmar sig det föremål den är satt att vakta. Den går bra ihop med barn. Rasen är ständigt nyfiken på allt, även om det sker bakom stängda dörrar eller om föremål flyttas. Den reagerar med gällt skall, rest krage och ragg. Rasen är en utforskare och jagar gnagare och andra skadedjur.

Kommentar

Schipperken är till sin läggning reserverad mot främlingar och tycker oftast inte om att bli berörd av främmande personer som t ex på en utställning. Utan träning kan den vara misstänksam, avvaktande och litet motsträvig på bordet, men den får inte bita eller ge intryck av att vara rädd. Med rätt träning lär sig schipperken snart att hanteras på bordet av en okänd person.

På marken skall den alltid ge ett nyfiket, vaket och alert men ändå sansat intryck. En främmande persons nedsänkta hand skall den vilja nosa på för att sedan vanligtvis konstatera att den var "ointressant".

Schipperke

Huvud

Huvudet skall vara kilformat, men inte för långt. Det skall vara tillräckligt brett för att stå i proportion till kroppen. Ögonbrynsbågar och kindben skall vara måttligt välvda. Övergången mellan skalle och nosparti skall vara synlig, men får inte vara för uttalad.

- Skallparti** Pannan skall vara tämligen bred, men smalna mot ögonen. Skallpartiet skall vara lätt rundat från sidan sett och vara parallellt med nosryggen.
- Stop** Stopet skall vara markerat utan överdrift.
- Ansikte**
- Nostryffel** Nostryffeln skall vara liten och alltid svart.
- Nosparti** Nospartiet skall avsmalna mot spetsen. Det skall vara välmejslat, inte för långt och inte ha tvär avslutning. Längden skall vara ungefär 40 % av huvudets totala längd. Nosryggen skall vara rak.
- Läppar** Läpparna skall vara svarta och strama.
- Käkar/tänder** Tänderna skall vara friska och väl ansatta. Saxbett, tångbett tolereras. Fullständigt tandantal enligt tandformeln. Avsaknad av en eller två P1or eller av en P2a tolereras. M3orna beaktas inte.
- Kinder** Kinderna skall vara torra och omärkligt övergå i nospartiets sidor.
- Ögon** Ögonen skall vara mörkbruna till färgen, små, mandelformade och varken vara insjunkna eller framträdande. Blicken skall vara skarp, livlig och okynnig. Ögonkanterna skall vara svarta.
- Öron** Öronen skall vara upprättstående, mycket små, spetsiga och trekantiga (så liksidiga som möjligt). De skall vara högt ansatta, men inte alltför nära varandra. Öronen skall vara fasta och utomordentligt rörliga.

Schipperke

Kommentar:

Huvudet på schipperken beskrivs i originalstandarden med ordet "lupoide" (varglikt). Det förtjänas att påpeka att detta är en stor skillnad gentemot den tidigare standarden, där schipperkens huvud liknades vid rävens. Den belgiska rasklubben poängterar att man nu skriver varglikt huvud för att speciellt betona att schipperken **inte** har – och inte skall ha – ett rävlignande huvud. Rävens huvud har alltför kraftiga käkmuskler, alltför snipigt nosparti och annorlunda proportioner jämförelsevis med vargens.

Det är viktigt att det kilformade huvudet är brett nog för att vara i harmoni med kroppen.

Små mörkbruna mandelformade ögon, skarpt iakttagande och med pigg och okynnig blick är ett måste för rätt uttryck.

När schipperken blir upphetsad eller anstränger sig, kan ögonen te sig rundare.

Öronen skall vara så högt ansatta som möjligt, små och spetsiga, styva och mycket rörliga.

Rätt ögon- och öronform är av yttersta vikt för att få det rätta schipperke-uttrycket.

Bettet skall vara jämnt med välplacerade tänder. Schipperken har som regel ganska stora och rejäla tänder i förhållande till sin storlek.

Schipperke

Hals

Halsen skall vara stark, kraftfullt muskulös och verka mycket omfångsrik på grund av den tjocka pälsen i halskragen. Halsen skall vara medellång, väl ansatt i skuldrorna och välburen. Den skall bäras högre när hunden är alert. Halsens överlinje skall vara något välvd.

Kommentar:

Halsen skall vara väl musklad, något som är underförstått i ordet "kraftig". Det är också viktigt att halsen står i rimlig proportion till både huvud och kropp. En riklig man och krage kan bidra till att halsen ser kortare ut.

Schipperke

Kropp

Kroppen skall vara kort och bred, och därför kompakt, men inte överdrivet kompakt eller tung. Helst skall kroppen passa in i en kvadrat. Måttet från skulderled till sittbensknöl skall i stort sett vara lika med mankhöjden.

Överlinje Överlinjen av rygg och länd skall vara rak och fast, ofta högre vid manken än vid korset.

Manke Manken skall vara mycket markerad vilket accentueras av manen.

Rygg Ryggen skall vara kort, rak och stark.

Ländparti Ländpartiet skall vara kort, brett och kraftfullt.

Kors Korset skall vara kort, brett och horisontellt. Bakre delen av korset, dvs förbindelsen mellan kors och sittbensknölar skall vara harmoniskt rundat, som på ett marsvin.

Bröstkorg Bröstkorgen skall vara väl nedsänkt till armbågarna. Den skall vara bred fram och även bakom skuldrorna, tack vare väl välvda revben. Från sidan sett skall förbröstit vara framträdande.

Underlinje/buk Bröstkorgens underlinje skall vara väl nedsänkt och nå till armbågarna. Den skall harmoniskt och mjukt höja sig upp mot buken som skall vara måttligt uppdragen, varken djup eller överdrivet uppdragen.

Kommentar:

Kroppen skall vara kort och kompakt. Ryggen skall vara kort och rak. Den får inte vara välvd, svankig eller överbyggd. En välpälsad hund ser högre ut fram på grund av kragen och manen. Bröstkorgen skall vara djup, rymlig och väl nedsänkt. Det skall också finnas ett välutvecklat förbröst. Proportionerna bröstdjup/mankhöjd är viktiga, bröstkorgen bör motsvara nästan hälften av mankhöjden.

Svans

Svansen skall vara högt ansatt. Vissa hundar föds fullkomligt svanslösa eller med en rudimentär eller ofullständig svans (stubbsvans eller kort svans). En naturligt lång svans skall i vila nå åtminstone till hasorna. Svansen skall helst hänga ner men kan bäras högre när hunden rör sig. Den skall bäras i linje med rygglinjen, men helst inte högre. En ringlad svans eller en svans som bärs över ryggen accepteras.

Kommentar:

Schipperke kan födas helt stubbsvansade, långsvansade eller ha olika längder däremellan. I Sverige föds för närvarande fåtalet hundar med stubbsvans eller kort svans. Svansarna kan bäras från hårt ringlade upp över ryggen till en sabelsvans med olika varianter däremellan. De flesta föds med helsvans som bärs ringlad upp på ryggen. Svansen kan fällas ned i stående men i så gott som 100% tar schipperken upp svansen över ryggen när den är i rörelse.

Hemlandet Belgien fick kuperingsförbud fr o m 2006. Det är värt att notera att även belgiska okuperade hundar vanligtvis har ringlade svansar och inte den önskvärda sabelsvansen.

I FCIs standard står att kort, stubb eller rudimentär svans inte ska bestraffas. Detta har inte tagits med i den svenska översättningen.

Schipperke

Extremiteter

Framställ

Helhet

Extremiteterna skall ha fin benstomme och vara väl placerade under kroppen. Frambenen skall vara lodräta från alla sidor sett och fullständigt parallella framifrån sett. Avståndet från marken till armbågarna skall ungefär motsvara halva mankhöjden.

Skulderblad

Skulderbladen skall vara långa, väl tillbakalagda och normalt vinklade.

Överarm

Överarmarna skall vara långa och tillräckligt snedställda.

Armbåge

Armbågarna skall vara starka och varken utåt- eller inåtvridna.

Underarm

Underarmarna skall vara raka och placerade tämligen väl isär framifrån sett.

Handlov

Handlovarna skall vara starka och inte framträdande.

Mellanhand

Mellanhänderna skall vara tämligen korta. Sedda framifrån skall de fortsätta i linje med frambenen. Sedda från sidan skall de som mest slutta endast en aning.

Framtassar

Framtassarna skall vara små, runda och knutna (kattassar). Tårna skall vara välvda. Klorna skall vara korta, starka och alltid svarta.

Bakställ

Helhet

Extremiteterna skall ha fin benstomme och vara väl placerade under kroppen. Bakstället måste vara placerat under kroppen och bakbenen måste vara fullkomligt parallella sedda bakifrån.

Lår

Låren skall vara långa, mycket muskulösa och verka mycket bredare än de är på grund av byornas tjocklek.

Knäled

Knälederna skall vara placerade ungefär i lodlinje med höfterna. Vinklarna skall vara normala.

Underben

Underbenen skall vara av ungefär samma längd som lårbenen.

Has/hasled

Hasorna skall vara välvinklade utan överdrift.

Mellanfot

Mellanfötterna skall vara tämligen korta. Sporrar är ej önskvärda.

Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är förbjuden i Sverige.

Baktassar

Baktassarna skall vara små, runda och knutna (kattassar), men kan vara en aning längre än framtassarna. Tårna skall vara välvda. Klorna skall vara korta, starka och alltid svarta.

Schipperke

Kommentar:

Extremiteternas benstomme skall i princip vara fin men det är ännu viktigare att den är i harmoni med kroppen, alltså benstomme i proportion till hundens kropp.

Fram- och bakben skall vara helt parallella framifrån respektive bakifrån sett.

De skall stå väl in under kroppen, "ska rymmas inom kvadraten även när det gäller ben och tassar" och hela hunden skall ha en total balans. En schipperke måste vara välbalanserad och proportionerlig.

Bakbenen kan vara något tunnare och lättare än frambenen. Långa väl musklade lår som ter sig bredare pga pälsens byxor.

Små runda tassar, speciellt fram, s.k. kattfötter, eftersträvas.

Schipperke

Rörelser

Rörelserna i trav skall vara smidiga och fasta med måttlig räckvidd fram och gott påskjut bak. Överlinjen skall förbli horisontell och benen skall röra sig parallellt. Rörelserna fram skall vara i harmoni med rörelserna bak och armbågarna får inte vara lösa. Vid snabbare rörelser närmar sig benen varandra.

Kommentar:

Positiva, energiska och jämna rörelser som är välkoordinerade. Fram- och bakbensrörelser skall vara i perfekt balans med vägvinnande steg och bra påskjut bak. Överlinjen måste vara absolut rak eller möjligen något sluttande från manken och nedåt under rörelse, huvudet något framåt, speciellt när farten accelererar.

Schipperke

Hud

Huden skall vara tätt åtsmitande på hela kroppen.

Päls

Täckhåret skall vara rikligt, tätt, rakt och tillräckligt hårt.

Pälsstruktur

Den tämligen styva strukturen gör att pälsen vid beröring känns torr och elastisk. Den skall tillsammans med den mjuka och tjocka underullen utgöra ett utmärkt skydd.

Pälsen skall vara mycket kort på öronen, huvudet, främre delen av frambenen, hasorna och mellanfötterna. På kroppen skall pälsen vara medellång och ligga tätt. Pälsen skall vara mycket längre och mer utstående runt halsen.

Pälsen skall där börja vid öronens utsidor och bilda särskilt hos hanen, men även hos tiken, en bred och mycket typisk krage (lång päls runt halsen, med virvlar på halssidorna), en man (lång päls på halsens ovansida där pälsen fortsätter till manken och även till skuldrorna) och ett krås (lång päls på undersidan av halsen och i bringan där pälsen sträcker sig mellan frambenen och gradvis ned under bröstkorgen). Det skall finnas lång och riklig päls på baksidorna av låren där pälsen skall täcka analområdet och där pälstopparna är böjda inåt på ett mycket typiskt sätt och bildar byxor (s.k. culottes). Svansen skall vara försedd med päls av samma längd som den på kroppen.

Färg

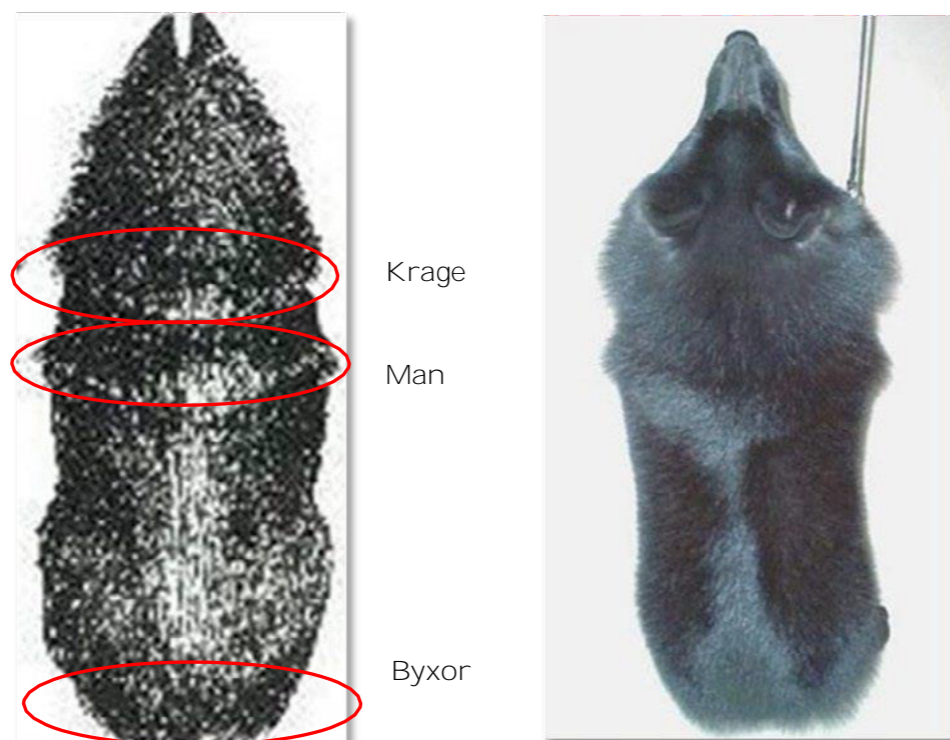
Färgen skall vara fullständigt svart. Underullen behöver inte vara fullständigt svart, utan kan också vara mörkt grå förutsatt att den är helt dold av täckhåret. Något lite grått på t.ex. nospartiet på grund av ålder tolereras.

Nota Bene:

Utanför FCI länderna godkänner en del länder enfärgade hundar av annan färg än svart, vilket vanligtvis är gul eller creme. Detta gäller huvudsakligen Storbritannien och vissa samväldesländer. Notera att USA och Kanada endast godkänner svart färg.

Schipperke

Krage

Man

Byxor

Kommentar:

En schipperke måste ha päls – och det skall vara rätt sorts päls. En schipperke måste ha distinktion mellan kroppens olika hårlängder.

En riktig päls känns hård vid beröring, men inte hård som en stålborste och inte sträv.

Schipperken skall ha dubbel päls – underull och täckhår. Underullen gör att täckhåren inte ligger tätt på kroppen, annat än om pälsen är totalt urfälld eller helt enkelt saknar underull. Underullen måste vara tät.

Kärt barn har många namn, viktiga delar av pälsen på franska, engelska och svenska:

Collerette	ruff	krage
Crinière	cape	man
Jabot	frill/apron	krås
Culottes	trousers	byxor

Schipperke

Kragen	börjar bakom öronen och sträcker sig runt halsen och nacken.
Manen	utgör ytterligare ett tydligt lager som sträcker sig bakom kragen och över skuldrorna.
Kråset	sträcker sig ut över bröstet och ned mellan frambenen.
Byxorna	sträcker sig över baksidan av låren och pälsen skall vara lika lång som kragens hår. Byxorna kan se olika ut.

Pälsen som sträcker sig över ryggen nedåt från manen och över rygglutet skall vara rak och ligga tätt på kroppen. Den skall vara något kortare än manen men längre än pälsen både på sidorna av kroppen och på benen. Formen på pälsen liknas vid en "Coachman's cape".

Schipperkens päls är ofta sent utvecklad och inte färdig förrän runt treårsåldern eller senare.

Täckhåren måste vara helt svarta. Underullen får vara ljusare, vanligt är en något grå underull.

Pälsen måste uppvisa de olika variationerna i längd på olika delar av kroppen. Om dessa saknas, saknas en viktig del av hunden. Pälsstrukturen är väsentlig och unik för rasen.

"En schipperke utan den rätta pälsen är som en zebra utan ränder."

Schipperke

Storlek/vikt

Vikt Vikten skall ligga mellan 3 och 9 kg. En medelvikt på 4-7 kg är att föredra.

Kommentar:

Standarden ger utrymme för ett stort spann vad gäller storlek men vare sig för små eller för stora schipperke är önskvärda. Dock är det viktigt att kvalitet går före storleken liksom att en stor tik skall kunna vara utpräglad feminin och en liten hane mycket maskulin pga kroppsbyggnad och utstrålning.

Schipperke

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande.

- Apatiskt eller skyggt temperament.
- Klumpigt eller klent byggd; låg- eller högställd; lång kropp, rektangulär.
- Huvud som är för långt eller för kort. Linjer i skalle och nosparti som inte är parallella, rävlänkande ansikte; för framträdande ögonbrynsbågar eller kindben.
- Skallparti som är för smalt; för rundad eller rund (äppelhuvud) panna.
- Nosparti som är för långt, snipigt, tjockt, tvärt avslutat; konvex nosrygg.
- Framtänder som sitter i oregelbunden linje eller är dåligt ansatta.
- Ögon som är stora, runda eller framträdande, ljusa ögon (hasselnötsbruna ögon accepteras dock).
- Bröstkorg som är smal, flat, tunnformad. Bröstkorg som inte är tillräckligt djup.
- Kors som är långt, sluttande, överbyggt; avbruten rundhet i bakdelen (övergång från kors till baksidan av låren).
- Extremiteter som är för lite eller överdrivet vinklade.
- Rörelser som är trånga, kort steg, för litet påskjut; överlinje som inte hålls korrekt i rörelse; höga frambensrörelser, hoppande bakbensrörelser.
- Päls som är för kort (korthårig), för lång, för tunn, mjuk eller silkesaktig, vågig; päls som ligger alltför platt mot kroppen eller hänger ner; för liten eller ingen krage, man, krås eller byxor (mer allvarligt fel hos hanhund, särskilt avsaknad av krage); otillräcklig underull.
- Grå, brunaktiga eller rödaktiga nyanser i täckhåret och några få vita hår t.ex. på tårna.

Allvarliga fel

- Avsaknad av en framtand, av tre P1or eller två P2or.

Schipperke

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.
- Avsaknad av rastyp.
- Överbett; underbett, även utan kontaktförlust (omvänt saxbett), korsbett, snett bett; avsaknad av en hörntand, avsaknad av en övre rovtand (1 P4) eller en undre rovtand (1 M1), av en molar (1 M1 eller 1 M2; M3 beaktas inte), av en undre P4, av en P3a liksom annan tand eller totalt 4 saknade tänder eller fler (undantaget de fyra P1orna).
- Avsaknad av pigment på nostryffel, läppar och ögonkanter.
- Hängande eller halvresta öron.
- Päls som är lång, mjuk eller silkesaktig, dvs. en uppenbart långhårig typ av päls; fransar av lång päls på öronen, på baksidan av extremiteterna osv; total avsaknad av underull.
- Täckhår av annan färg än svart (utom grå, brunaktig eller rödaktig nyans) eller med små vita fläckar, även om de är på tårna.
- Vikt som är uppenbart utanför de angivna måtten.

Nota Bene

- Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

- Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Schipperke

Exteriör

Texten hämtad från RAS (Rasspecifik avelsstrategi) för schipperke

Enligt rasstandardens skall rasen vara normalt byggd - en vallhund i litet format - men med mycket solid kroppsbyggnad. Kroppen skall vara harmonisk, kort, tämligen bred och kompakt. Mankhöjden skall motsvara kroppslängden, dvs rasen skall vara kvadratisk.

Huvudet skall vara kilformat med ett tämligen utvecklat skallparti och ett jämförelsevis kort nosparti.

Små mörkbruna mandelformade ögon, skarpt iakttagande och med pigg och okynnig blick är ett måste för rätt uttryck.

Pälsen skall vara mycket karakteristisk, riklig med raka hårstrån som skall forma krage, man, krås och byxor, vilket ger en unik silhuett. Könsprägeln skall vara tydlig.

Rasklubben sammanställer samtliga kritiker från alla officiella utställningar i Sverige i ett häfte 3-4 gånger per år som medlemmarna kan prenumerera på. Från kritikerna kan man utläsa några av de vanligast förekommande synpunkterna från domarna vad gäller negativ kritik:

- något för lång, framförallt vid länder
- fronten är inte stabil nog i rörelse
- något brant skuldra
- avsaknad av tänder

På den positiva sidan finns kommentarer om:

- vackert huvud med korrekta proportioner i skalle och nosparti
- fin helhet
- sunda rörelser

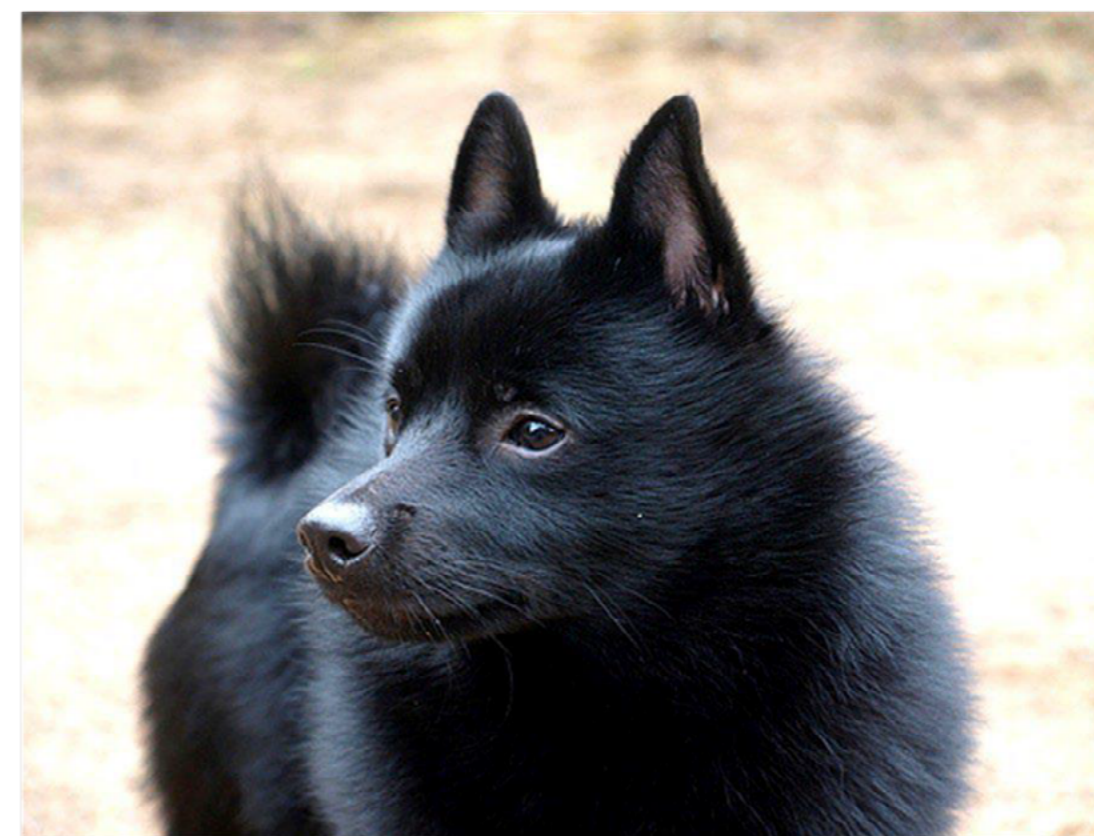
Schipperke

Bildgalleri

Samtliga fotografier i kompendiet är publicerade med respektive fotografers medgivande till publicering av bilder i kompendiet samt på Svenska Kennelklubbens hemsida.

Schipperke

Schipperke

Schipperke

Schipperke

Schipperke

